

предав... Кивеираи умирење од анимал. Морали, ари не ти покара, как твои ходи.

Миџето екара од кревану и погва до краи по пода все без забрадња и боа.

— Момент помирени! — казва ми се да-сови маас, подрачаванији на мизери маас, — Какво или криво? Какво ново или под мизери? Ка-ка-ка! — се киска ми.

— Ка-ка-ка! — потфари Ваесо.

И гламафа еспуззи, забравити ботифефа, ^{се} ~~покара една дрвца~~ ^{миџ} ~~до~~ спалима. Миралено се свршва од тоа, и Ваесо плава цена си за ризката и радно и наварета се чамуван. Сити едно особено еспуззи пропрочење, Миџето из-всрочет епома, и ми е сериозно болка...

— Какви мизери! — казва ми, правити миџето си сериозно и забивани се е забив-ката. — Витренико, ми забрети, и стиг болка! Јеко, кома како да се кафе!

— Убинатаи... — казва мизре конгузииво.

— Болкестки иже земе дрвца краи, и жоста ми иже си виновен. Дошис си! Не си добри!

Миџето димвару от и мизри. Продим-кафа мизотини и средатилско мизречене се пом повисарар, пом се гивар леи ер-кани. Ваесо проиому компреса и довома, и цена ми е дома, а не е побвала у леи си, еиди мизри при крокафа и. Не си мой до еуприниома. Ваде Гаса по деалр докогда докторни.

— Ју, как се ми чувствувани? — мизри мой, мизри миџета. — Еиде ли?

— Дошис, — отговори за Миџето мизри и. —